

voelvolle van de Liturgie, door den eerbied en de orde gedurende den geheelen dienst, vaak door het schone en weldadige van de predikatie, maar eigenlijk zielewonder, iets wat tot nadieken en onderzoek prikkelt en teerkost op den weg is, heeft hij niet genoten.

In dit opzicht hebben we, geloof ik, nog groote en vele redenen van dankbaarheid. Onze natie als natie is ook reeds zeer verre van het Woord Gods vervreemd, maar er is nog een machtige kern onder het volk, ook nog in de groote vaderlandsche kerk, die aan dat Woord vasthoudt, en de Gereformeerde prediking trekt nog de duizendallen, tegenover de honderdallen die, naar aanleiding van den Bijbel, met een stichtelijk woord voldaan zijn.

Het grootste gevaar dreigt ons tegenwoordig van de zijde der nieuwmodische orthodoxie. Het modernisme in de Ned. Herv. kerk neemt gaandeweg af. Het gaat er echter mede, als het socialisme. In formelen zin gaat ook het socialisme niet vooruit. Het ligt aan onderlinge verdeeldheid, en de ruweheid zoowel als de lafheid, het kwajongensachtige van zijn optreden in het publiek en voor de rechtbanken stoot velen af.

Maar het saad is in de aarde gevallen, en komt allerwegen reeds boven den grond. De denkbeelden en de eischen van het socialisme, in idealen zin, vinden welks twee aanhangers, en worden op allerlei wijze, ook met Bijbelteksten, verbreed, gepreikt en aangekomen.

Een soortgelijk gang heeft ook het modernisme aan de universiteiten en in de kerk. De partij aldaar schijnt langzaam te moeten uitsterven. Maar het saad is niet te vergeefs in de aarde geworpen. De Bijbelbeschouwing der nieuwmodische orthodoxie is, in den grond, de beschouwing van de degelijke echte modernismen van voor dertig jaren. Ik zou geen enkel leerstuk weten te noemen, dat door de moderne orthodoxie zuiver beleiden worden. En dat kan ook niet, want het Woord is voor hen weg. De Bijbel als Bijbel is voor hen niet meer Gods Woord, hoogstens is Gods Woord nog in den Bijbel. Het gehele weten van Christelijke religie smelt weg in den gloed van mysticisme en asceticisme.

Vroomheid bovenal. Want de leer is slemmaler. In deze eenvoudige gedachte kan men samen vatten de vele woorden korten zin.

En deze richting legt nu, in toenemende mate, beslag op alle theol. en godsdienst en rechten der Ned. Herv. kerk. Zooveel mogelijk weert zij modernismen en Gereformeerden uit-bijna alle aanzienlijke gemeenten, en houdt vast aan de leuze: de kerk heeft eene Belijdenis. Maar zoodra komt er geen sprake van handhaving der Belijdenis, ookten aanzien van hoogleraren en predikanten, of zij verwijst naar dat artikel zeven der Confessie, waar o.a. gezegd wordt: Men mag ook geen schriften van menschen, hoe heilig zij geweest zijn, vergelijken bij de Goddelijke Schriften, noch de gewoonte bij de waarheid Gods (want de waarheid is bovenal). Hieruit blijkt immers, dat de ware Confessie niet zich niet aan de Belijdenis gebonden mogen achten, want: de waarheid is bovenal. En de waarheid leert men niet uit een boek; maar uit en door den geest!

De kerk heeft dus wel degelijk eene Belijdenis. Maar boven de Belijdenis staat de waarheid, want die is bovenal. Gaan dus de modernen opspelen, dan wordt er gezegd: halt —; zij moet niet denken, dat de kerk eene Belijdenis heeft!

En beginnen de Gereformeerden wat onrustig te worden, dan heet het weder: geen geschriften van menschen, hoe heilig zij geweest zijn, zijn onze regel. De waarheid is bovenal! Noch de oudfheid, noch de opvolging van tijden en personen, noch de conculien blinden den waren Protestant. Denkt er aan, dat zij belooft hebt, de belangen van het Goddijlk in het algemeen en van de Ned. Herv. kerk in het bijzonder, niet opvolging van hare eegenschap, te zullen bevorderen, en niet toe, dat zij u niet schuldig maakt aan overgegaande onrechtvaardigheden.

Waarlijk, het heet! Het liegt overal, want de menschen zijn uit zichzelf leugenaars en jdelers dan de ijdelheid selve. Zie art. 7 der Belijdenis.

Gods Woord en genade is een vertrekende plaats, heeft Luther gezegd. En dat Woord zelf spreekt van eene kracht der genade.

En onder deze kracht komen de volken en de personen, die Gods Woord gehad hebben. Want: weg is weg!

Er is in deze mediatie, gelijk in al zulke heerspiegelingen, uiteraard iets eigenaardigs.

Is in Jeruzalem niet de plaats van Gods Woord geweest in de dagen van Jesaja en Jeremia? Heeft Jeruzalem dat Woord niet losgelaten? En is desietsemaal de plaats van de Woorden niet in Jesaja's dagen schooner dan ooit over datselbe Jeruzalem teruggekeerd?

Maar in het algemeen ligt er waarheid in.

Jezus' woord tot Jeruzalem: „Gijlieden hebt niet gewild: ziet u, hals worde u weest gelaten“, heeft een bange oeteekenis ook voor de volken buiten Jeruzalem, en ook ons land loopt zeer ernstig gevaar de gunste zijns Gods voor altoos te verliezen, indien het op den weg der verwerping van zijn Woord voortgaat.

Officiële Berichten.

Met verwerking uit het Kerkblad van 24 Jan. 1896.

Classicale Vergadering gehouden te Franeker, 2 Januari 1896.

De praeses der vorige vergadering Ds. Van der Wal opent de vergadering met gebed.

Bij het onderzoek naar art. 41 D. K. vraagt de kerk van Wimmud advies in zake een lid der gemeente, die des Zondags melk naar de fabriek vaart. Hij gevoelt zich door dien arbeid niet het minst bezwaard, hoewel de dienst des Woords daardoor moet verzuimd worden. Evenmin acht hij zich in conscientie gebonden eerst naar anderen arbeid uit te zien, waardoor hij den Zondag wel zou kunnen heiligen. Daar bovendien de strikte noodzakelijkheid voor hem niet bleek, dat hij dien arbeid moest verrichten, adviseerde de Classe na brede bespreking, om genoemden lroeder ernstig te blijven vermaanen; toe te zien, hoe hij zich na dit vermaan gedraagt, en zoo de verandering zelfs mocht blijken, opzet te worden, over te gaan tot de eerste trap van censuur. Voorzichtigheid wordt echter in dezen den kerkeraad aantebevelen.

Da. Ten Hoor brengt verslag uit in zake Dronrijp. Voor benoeming van een kerkeraad is nog geen gelegenheid gevonden. Elke week worden er 2 catechisten gehouden. Met de financiën staat het tamelijk goed.

De rente kon dit jaar betaald en een gedeelte afgelost.

De kerk van Franek r vraagt advies in zake de beroeping van een Dinaar des Woords. Geadviseerd wordt, zoo spoedig mogelijk tot de beroeping over te gaan.

De vergadering wordt door den praeses met dankzegging gesloten.

Hiertoe in staat gesteld door N. N. heeft het Bestuur der Kerkelijke Kas te Kootwijk tot zijne blijdschap aan Heeren Deputaten van Noordijdsche Kerken moge berichten, dat het bedrag van het achterstallig predikantscontract met 500 gulden kon worden vermindert.

Dank hiervoor aan N. N., maar vooral dank aan den Heere onzen God voor dit blijk Zijner gunste.

Namens het Bestuur voora: G. J. BOESMAN, Voorz.

Kootwijk, Jan. 1896.

Voor Kinderen.

EENE REIS IN DE MIDDELEEUWEN.

IX.

IN DIENST BIJ DEN KHAN.

Zoo werden dan de Venetianen statig en onder 't geleide der dienaren van Khan Koelblai, naar zijn hof gebracht. Hun tocht liep ten einde.

Trouwens, ze hadden een weg achter zich van drie en een half jaar! Dat het zoo lang had geduurd, kwam vooral daardoor, dat zij 't winterters, wegens de vele moeielijkheden en bezwaren van den tocht, in ettelijke maanden soms slechts eenige dagreizen vorderden. Nu echter waren de moeielijkheden voorbij. Straks togen zij met den vorst naar zijn hoofdstad, de stad Peking in China, en de reis dwars door Azië was volbracht.

Schluterend was de ontvangst die den gasten te beurt viel. Zij kwamen voor den Groot-Khan Koelblai, terwijl hij gezeten was op zijn troon, in een prachtig paleis, en omgeven door een prachtige stoet van Tartarsche vorsten en hooze personen. Oogverblindend was de glans der wapenen en der met edele steenen besaaidde kleederen.

Voor den troon van Koelblai staande, deden de vreemdelingen 't verhaal van hun reis. Met groote aandacht luisterden de Khan en allen die hen omgaven, en met grooten eerbied omving de machtige vorst de olie uit de lamp van het 'heilige graf.' Daarna roemde de heerscher de trouw en den ijver der Venetianen, die als zijne gezanten zoo goed hun opdracht hadden uitgevoerd. Blijkbaar hadden ze geheel de gunst van den vorst gewonnen.

Allereerst en allermeest onderzocht de jonge Marco Polo. De Groot-Khan vond in hem bijzondere behagen. Al aanstonds benoemde de vorst den jongen Polo tot zijn carcheideider en kamerheer, wat een der eerste posten was aan Koelblai's hof.

Al spoedig verwierf Marco het vertrouwen van den heerscher, en dit zelfs zoover, dat hij den jongen vreemdeling allerlei gewichtige werkzaamheden opdroeg, die veel verstand vereischten en die gelukkig goed uitliepen, zoodat Marco steeds meer en meer de gunsteling van den Groot-Khan werd.

Aan het reizen echter kwam vooreerst nog geen einde, of liever het zou eerst recht beginnen.

We weten reeds, dat het rijk der Tartaren zeer groot was, en eigenlijk geheel Azië, enkele streken uitgezonderd, omvatte. Om nu de belangen van zulk een reusachtig rijk goed te behartigen moesten er telkens boodschappen, dan hier, dan daarheen gezonden worden. Bovendien moesten de bestuurders des lands nu hier, dan ginds zijn, om alles in orde te brengen. Tegenwoordig is dit nog zoo. Maar nu we de telegraaf en de telefoon en den spoorweg hebben, gaat het alles vrij gemakkelijk en snel. Dat was natuurlijk toen gansch anders. Uit het boek Esther kunt gij zien, hoe het toeging in het oude rijk van Perzie (dat zoo ongeveer half zoo groot was als het gebied van Djengis-Khan). Ongeveer op dezelfde wijze nu was de inrichting tijdens het bestuur van Koelblai.

Het zal dus wel niemand verbazen, als ik zeg, dat ook de jonge Marco Polo rumschoots zijn deel kreeg van reizen. Na had hij een zending hier, dan daarheen. Zoo had hij een uitnemende gelegenheid om veel, zeer veel te leeren kennen, waar destijds in Europa zeker niemand iets van wist. Hij bezocht landen en steden, wier namen zelfs in Venetië nooit waren gehoord. Hij leerde de zeden en gebruiken der vreemde volken kennen, zag er allerlei dieren en planten die men in het Westen niet vond, en verkreeg in een woord, een schat van kennis, als weinigen bezaten. Daarbij hielp 't hem zeer veel, dat hij in korten tijd de Mongoolsche taal in den grond leerde verstaan.

Als men leest, welke reizen de jonge Venetier maakte, dan moet men erkennen, dat zelfs nog in onzen tijd, hetgeen hij verrichte zeer merkwaardig zou wezen. Hij doorkruiste Azië letterlijk in alle richtingen.

Nu eens ging het langs kunstig aangelegde wegen over hooge bruggetjes. Dan weer moest men over verre, woeste gebirgen trekken om westwaarts te komen naar de hoofdstad van Boekharie, Samarkand, ook een der hoofdsteden van de Nestoriaansche kerk. Een andermaal trof Marco Polo zuidwestwaarts tot aan de grenzen van Birma, of tot aan den voet van het met sneeuw hekelte Himalayah-gebergte. Ook reisde hij zuid-oost naar Cochinchina.

Te schep deed hij mede verre tochten. Hij bezocht de eilanden van de Chineseesche zee, ging zuidelijk langs Tonkin heen, door de eilanden van Zuid-Indië tot in de landen, die nu onze Oost vormen. Voor hem had zeker geen Europeaan die streken aanschouwd. Ja, tal van plaatsen die Marco bezocht, zijn na hem tot nu toe slechts door weinige reizigers uit het Westen weer betreden of wel, zoover wij weten, nog in het geheel niet. Trouwens, hij kwam dan ook niet als een vreemdeling, onbeschermd en met alle onbekend, maar als afgezant van den grooten machtigen Khan, die alles beheerschte. Zulk een gezant nu kon gaan waarheen hij wilde.

Maar, zult gij zeggen, wat had hij in al die landen nu eigenlijk voor Koelblai te doen?

Wel, velerlei. Nu eens had hij gewichtige bevelen over te brengen naar de stadhouders, die in verre gewesten regeerden. Dan weder moest hij zijn Mongoolschen meester verzoelen op lange krijgstochten. Want Koelblai was nog niet tevreden met het uitgestrekt gebied dat Djengis-Khan had veroverd. Hij wilde de grenzen van zijn rijk al verder uitbreiden. Zoo toog hij dan met zijn leger op tegen het Zuiden, waarin hij Siam, Tongking, Achten-Indië en gedeelten van Bengalen onderwierp, en vaak moest Marco Polo dan den Khan vergezellen.

Onder alle opvolgers van Djengis-Khan was trouwens Koelblai de grootste veldheer en krijgsman. Zelfs was hij niet tevreden met heel het vasteland van Azië onderworpen te hebben, maar richtte zijn wapenen ook tegen Japan. Doch dit groote eilandrijk van het Oosten was zelfs den machtigen Tartarschen veroveraar te sterk. Wel spaarde Koelblai niets om zijn doel te bereiken; wel rustte hij tal van schepen uit en voerde duizenden bij duizenden krijgslieden tegen Japan aan, maar vergeefs. Eerst mislukte een aanval in 1280 en evenzoo een tweede, drie jaar later. Japan bleef een vrij zelfstandig rijk.

Gij ziet hoe de Japannezen, wier rijk wel eens 'het Engeland van Azië' is genoemd, nooit gemakkelijk zijn te overwinnen geweest. De Chinezen, die ook Mongolen zijn, hebben dit nog kort geleden ondervonden. Wel ligt de sterkte van Japan voor een deel daarin, gelijk die van Engeland, dat het geheel door de zee is afgesloten. Maar dit is op zichzelf niet genoeg om een land te beveiligen. Engeland is, schoon een eiland, toch driemaal door vreemde volken veroverd. 't Eerst door de Romeinen, die echter na eenen weer heengingen; daarna door de

Saksers, die bleven en 't land in bezit namen; eindelijk door de Noormannen, die op hun beurt de Saksers overwonnen. Zoover we weten, is Japan nooit door vreemden overleerd. En dit bewijst, gelijk heel de geschiedenis tot nu toe, dat het Japaneesche volk een krachtig geslacht is, dat in zijn eigen gebied heer en meester weet te zijn en te blijven.

CORRESPONDENTIE.

M. O. Velocipede is een woord gevormd uit twee andere: Velox d. i. snel en ped, pede, voet. — 't Beeldt dus een werktuig 't welk met den voet snel wordt voortbewogen. Het Nederlandsche woord rijwiel is echter wel zoo mooi en verkielijk.

HOOGENDIJK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Geachte Relatief!

Naar aanleiding van het ingezonden stuk, voorkomende in N°. 943 van de *Heraut*, verzoek ik U mij eene kleine ruimte toe te staan.

De bewuste woorden, door mij geschreven onder den levendigen indruk der gebeurtenissen van de laatste weken, zouden, dat was mijn vermoeden, door alle eerlijke menschen en oprechte Christenen, zoowel in Amerika als Engeland en Nederland, volkomen toegestaan moeten worden.

Uit het Doetichemsch weekblad vernam ik echter, dat De. Adama van Scholtema er zich zeer geraakt over betoonde, wijl hij daarin ook las een aanval op zijn lievelingsdogma: de geheelonthouding.

Neem ik nu in aanmerking, hoe niet zelden de woorden der H. Schrift worden uitgelegd en toegepast, dan bevreemdt het mij niet, zoo men mijne woorden hetzelfde tot doet ondergaan, er uit halende wat er niet in zit.

Daarom onthoud ik mij bestendig van redetwist over de geheelonthouding, te meer omdat de zaak, op zich zelve beschouwd, niets bevat wat bestrijding verdient.

Waar ik als belijder van de Gereformeerde religie tegen op kom, is de vermeniging van deze zaak met het Christelijk geloof.

Indien wij het eens waren in de belijdenis van den nopsprong en het gezag der H. Schrift, den persoon en het werk van Christus, het wezen en de werkingen van het zaligmakend geloof, de rechtvaardiging des zondars voor God, de dankbaarheid die wij Gods voor onze verlossing schuldijk zijn, dan zou de geheelonthouding geen aanleiding geven tot pikante zetten op elkander, en dan zou een Evangeliedemaar, die geen geheelonthouder is, niet een min of meer onverklaarbaar wezen, of zelfs een gevaarlijk mensch in de samenleving geacht worden.

Aan uw veeljarig abonnee, den heer J. M. A. Bicker Coenen, wil ik echter gaarne de verzeke- ring geven, dat ik evenmin als hij enig verband zie tusschen den arbeid van de Nederlandsche Zendingvereeniging en de verandering van jenever en opium naar West-Java. Zelfs geloof ik, dat geen enkele zendingvereeniging of eenige zendingarbeid in ons land iets met deze dingen heeft uit te staan, en dat onze broeders zendingen ook niet uitgaan handelsbetrekkingen of veroverings- en inlijfsplannen bevorderende.

En daar nu de heer Bicker Coenen verklaart geen afschaffer of geheelonthouder te zijn, valt het mij licht te zeggen, dat ik zijn gevoelen niet deel als hij zegt, dat de drankduivel de grootste vijand der volken is.

Ik beschouw als den grooten vijand der volken dien duivel, die den mensch heeft ingegeven aan God ongehoorzaam te worden, den duivel uit het paradijs, door wiens verleiding de mensch van God is afgevalen, en van alle geestelijke gaven is beroofd, een kind des toorns is geworden, onbekwaam tot enig goed, dood door de misdaden en de zonden.

Wil men intusschen een speciaal duivel voor het meeste kwaad aansprakelijk stellen, dan is er veel meer grond om aan den geldduivel dan aan den drankduivel te denken. De geldduivel houdt datgene in stand wat in de H. Schrift genoemd wordt: *de wortel van alle kwaad*, en *de gaderder*.

Kon men dien geldduivel te niet doen, dan zou de drankduivel zich de gelegenheid zien afgesneden, om door jenever en opium de volken en de enkele personen te verdoerven.

Daarom verbijld ik er mij in, als er zendingen uitgaan, om de kennis van den eenigen waren God, die Zich in Zijn woord geopenbaard heeft, onder de heidenen te prediken en tegen de afgoderij te getuigen. Wordt die arbeid gezegend, en verschijnt de zaligmakende genade Gods ook aan die menschen, die haat, tot hertoe, nog niet kenden, dan zal niet alleen de drankduivel, maar nog een menigte andere duivels uitgeworpen worden, en zullen de menschen leeren matig, rechtvaardig en godzalig te leven in deze tegenwoordige wereld.

Met oprechten dank voor uwe welwillendheid, Uw diantswillige dienaar, W. H. GISPEN.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Montfort en Lincolnton, D. Rothberg te Barneveld.

BEROEPEN: Schildwilde (cl. Appingadam), P. Bos te Zuidbeek (cl. Groningen). — Gies, R. J. van der Veen te Bolkward (Er). — Thelen, B. C. W. J. van Lammel te Delft. — Waddingse, W. Bosch te Vrijhoeven's Grevelduin-Capelle.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Seawoode, E. J. Homoet te Staphorst. — Dantamawoode, D. van Brummen te Harkhorne. — Leende en Heere, W. Klack te Koudelkerk aan den Rijn. — Bickensgraaf, C. A. C. Bouthoorn te Groot-Ammer. — Knollendam (Er), P. H. Kapteij, cand. — Schellinkhoof (Er), B. D. Eendmans, cand. te Utrecht. — Willemsoord, J. van Dijk te Oldemark en Paaloo. — Hindeloopen, C. J. H. Verwijs, cand. te Middeldijk. — Kandyk, E. J. Homoet te Staphorst. — Leertovrek, C. A. T. Lekkerkerker, cand.

AANKOMEN: Gorkum, F. Bokma te Brunnisse. — Oudeboorn, P. Raap te Oudemirdum, C. A. — Burch, cl. Zierikzee, C. J. H. Verwijs, cand. te Middeldijk. — Hierden (cl. Hardewijk), D. Bak, cl. te Doornijk. — Harneste (cl. Zierikzee), D. H. van Kavelen, cand. te Rotterdam. — Scroeskerke (cl. Middeldijk), H. Waardenburg te IJtens (Hennardewide). — Loppersum, D. G. Goethuis, cand.

BEDANKT: Gorinchem, W. R. Kalsbever te Kesteren. — Mijdelicht, J. D. J. Idenburg te Tre Aa. — Garraalsweer, W. H. Lindink te Loozen op de Veluwe. — Zelhem, H. Waardenburg te IJtens. — Hoornmar, N. C. J. de Minjer te Seabierum. — Ter Aar, C. A. P. Bokma te Brunnisse. — Borselle, Zuidland, Overzande, C. A. (cl. Gies), Waarde en Drieweg, C. A. C. J. H. Verwijs, cand. te Middeldijk. — Meeuwen, J. G. C. Gohine du Hart te Eemnes-Buiten.

Advertentien.

Op den 18den Januari j.l. is te Vianen overleden, in den ouderdom van bijna 80 jaren, onze geliefde Vader

SJOEKED BOORSMA,

in het volle vertrouwen op de Borggerechtigheid van zijnen Heere Jesus Christus.

Namens kinderen en behuudkinderen, P. A. BOORSMA.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsensstraat,

No. 157,

AMSTERDAM.

GOLDSCHMIDING's

PIANO's en ORGELS

zijn alom bekend en worden bij toeneming gevraagd.

GROOTE MAGAZIJNEN

KEIZERSGRACHT 305,

Warmoesstraat 141, Amsterdam.

VRAAG Catalogus en Conditien, van

Huur, Huil en Betaling.

Speciale Inrichting voor Reparatie.

P. VAN ELJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Slaan PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f18.75; in drie halfdeelen banden f21.25. (Losse banden per stuk f1.—).

DE UITGEVER,

J. A. WORMSER

Amsterdam.

E Voto.

Voor de vier deelen van *E Voto* zijn twee banden beschikbaar gesteld, zoodat beide malen twee deelen in één band worden gebonden.

Deze banden kunnen niet van *linen*, maar moeten van *sterk leder* zijn, en voorts dien stillen, deftigen vorm hebben, die bij zulk een werk past.

Zulke banden zijn thans gereed voor alle 4 deelen.

Elke band kost één gulden.

Zij, die wenschen, dat deze band hun franco worde toegezonden, hebben zich daartoe aan te melden bij de Administratie van ons blad, onder overmaking per postwissel of in postzegels van f1, voor elke band zonder aftrek van onkosten.

Op enkele aanvragen zonder betaling worden geen banden verzonden. Ook de thans reeds bestelde banden worden dus niet geleverd, tenzij men vooraf daarvoor het geld zende. Om verwarring te voorkomen, kan van dezen regel in geen geval worden afgeweken.

Met het in den band zetten der deelen belast de Administratie zich niet.

Voorts wordt herinnert dat afzonderlijke deelen in geen geval geleverd kunnen worden en de prijs voor het geheele werk thans f24.— is.

Nog wordt aan die inteeckenaren, welke mij een band bestelden voor deel 1 en 2 medegeleed, dat deze band voorloopig uitverkocht is, maar dat spoedig een nieuwe partij van den binder komt.

De Administratie.

Vrije Universiteit.

Uit Utrecht ontving ik het welkome bericht, dat ook daar behoefte wordt gevoeld, nu in onderlinge samenwerking de belangen van het Hooger Onderwijs aan den Heere op te dragen, en elkander op te waken tot meerder ijver en trouw in de behartiging van dezen hoogst gewichtigen arbeid. Voorloopig is reeds eene dergelijke bijeenkomst vastgesteld, en wel D. V. op 11 Februari e.k.; en heeft men het groote voorrecht gehad, den te dier stede zoo beminden oud-leerzater Ds. Hoekstra (thans verbonden aan de Gereformeerde kerk van Schiedam) bereid te vinden, daarbij voor te gaan. Licht laat zich vermoeden, dat het in deze eerste samenkomst niet aan belangstelling ontbreken zal. Moge waarlijk de geest des gebeds, welke is de geest der heiligmaking, daar werkzaam zijn. Er is zoo veel oorzaak voor.

Dezer dagen heeft met goed gevolg aan de Stedelijke Universiteit van Amsterdam het doctoraal examen in de Staatswetenschap afgelegd,

ORGEL.

Uit de hand te Koop een echt Amerikaansch Orgel, in noten spiegelkast. Dagelijks te bezichtigen bij W. KOOIJ, Burgemeester de Roostraat No. 31, Rotterdam.

Door opzegging der hypotheek wegens familieomstandigheden, wordt als *late Hypotheek* gevraagd op het Kerkgebouw en de Pastorie der Gereformeerde kerk te *Stellendam*

3000 Gulden ad 4 pCt.

Daar de gemeente slechts korte tijd is gegund om te betalen, waarna onverwijd zou worden overgegaan tot verkoop van de gebouwen, wat voor haar een ware ramp zou wezen, vragen wij dringend: Helpt ons en bewaart de Gereformeerde kerk alhier voor smart en smaad. De gebouwen zijn door een onpartijdig bouwkundig alhier geaardeerd op f4500, terwijl geregelde betaling der rente en aflossing verzekerd wordt.

Namens den hereraad der Gereformeerde kerk te Stellendam,

C. VAN OOSTENBRUGGE, Voorz.

A. KREEFT A., Scriba.

Ondergeteekenden bevelen bovenstaande aanvraag met ernst aan.

W. SIEDERS.

F. DROST.

Vlaardingen, Jan. 1896.

Boekverkoop

op 4, 5, 6 en 7 Februari a. s., door den Boekverkooper

J. H. KOK, te Kampen.

De Catalogus (2500 nummers) bevat vele belangrijke Theol. en Litt. Werken, en wordt gaarne gratis en franco toegezonden.

Dit blad Bijdragen tot de kennis van den Uil Inzending kunnen voo

Van

Niettegenbeelden wor

wijs, heilig verstandelijk

Wet en reel toch schier spronkelijke

nu is niets t geve van he werk gaat.

dat bij al w zal zijn, stee treedt naar

tot het orig. God, het be mensch naar maakt derhi

de zuivere de mensch, zijn God st

betrekking woord: rech God, en vo

zuiver is, des behoeven de rechtvaardig

terstond te d zich gerechtig dat zijn gelo

vaardig zijn heiligmaking eerst in de

kan derhalve niet anders t voor God sta

met den spie van God sta van zijn God's

traal geschag overgelaten g te gaan staar

zuiver in het zich denken, staan. Maar

Adam werd ten, om zijn maar hij wer

geplaatst. V of hij in dier plaatst was,

blijven wilde dit doet nie

eerste mense plaatst werd, zoeken, maar